

Oponentský posudek diplomové práce Aleny Říčánkové *Sakrální architektura Maxe Kuhna a Heinricha Fanty v Liberci*, FFUK Praha 2010

Říčánkové práce nás přivádí na teritorium dosud stále málo zpracované, do oblasti architektury v bývalých Sudetech. Na příkladu tří staveb autorka podává nejen popis, ale i výklad a současně dobové souvislosti architektonické tvorby německých tvůrců, spojené s pojmy „*moderner Barock*“ či „*Heimatstil*“. V neoslohovém zaměření těchto staveb se snaží nalézt formy moderního architektonického výrazu. Nakonec je nalézá, podobně jako dříve Vybíral se Zatloukalem ve studii o krnovské moderní architektuře, v propojení inženýrské konstrukce, barokních prvků a secesních motivů, a ve spojitosti s odkazy na regionální architekturu. Autorka dobře zasazuje tři vybrané kostely do kontextu tvorby architektů Rudolfa Schillinga a Julia Grabnera a jejich drážďanského Kristova kostela, ale také kostelů v Duchcově a Hrobu. Na závěr se vyznává z ošemetností „slohových definic“, které se snažila nahradit pojmy jako „moderní výtvarný názor“, „individuální přístup“ nebo „secesní tvarosloví“ (68). Možná tvorba zmíněných Schillinga a Grabnera by mohla autorku dovést k nějakému přesnějšímu určení typu architektury, o níž píše. Oba architekti jsou výraznými postavami tzv. reformní německé architektury („*Reformarchitektur*“) v letech od počátku století do počátku první světové války. Není možné chápat některé kostely Kuhna a Fanty jako výraz překladu německé reformní architektury do území bývalých Sudet? (Srov. Vittorio Magnago Lampugnani, Romana Schneider (eds.), *Moderne Architektur in Deutschland. Reform und Tradition*. Stuttgart 1992, Ulrich Hübner et al., *Symbol und Wahrhaftigkeit. Reformbaukunst in Dresden*. Dresden 2005).

Práce je napsána se zřetelným zaujetím a zjevnou znalostí širšího kontextu. Poněkud bych zredukoval popisy staveb, které jsou důležité tam, kde autorka přechází do interpretace, ale vcelku jsou značně rozsáhlé. Není jasné, v jakém vztahu k práci je v bibliografii neuvedený text Jaroslava Zemana s řadou stejných či podobných závěrů, jaké má diplomantka,¹ který je v jiných citacích uváděn jako spolupracovník autorky (40-41). Závěrem shrnuji: Říčánková napsala práci zajímavou a potřebnou a pro výše uvedené kvality ji doporučuji k obhajobě.

V Praze 9.9. 2010

Prof. Vojtěch Lahoda

¹ Jaroslav Zeman, Kapucínský konvent – tradice v moderním hávu, *ASB*, 24.07.2009, <http://www.asb-portal.cz/architektura/nadcasova-architektura/kapucinsky-konvent-tradice-v-modernim-havu-1356.html>, vyhledáno 1.9.2010.